

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

19. marca 2015*

„Damping — Uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije — Razširitev dokončne protidampinške dajatve, uvedene na uvoz koles s poreklom iz Kitajske, na ta uvoz — Izogibanje — Nesodelovanje — Člena 13 in 18 Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Obveznost obrazložitve — Napaka pri presoji“

V zadevi T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT s sedežem v Tangerangu (Indonezija), ki jo zastopata T. Müller-Ibold in F.-C. Laprévotte, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata S. Boelaert, zastopnica, skupaj z R. Bierwagnom, odvetnik,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in M. França, zastopnika,

in

Maxcom Ltd s sedežem v Plovdivu (Bolgarija), ki jo zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicator,

intervenientki,

katere predmet je predlog za delno razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL L 153, str. 1),

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi M. van der Woude (poročevalec), predsednik, I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, in I. Ulloa Rubio, sodnik,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, administratorica,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. septembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Chin Haur Indonesia, PT, je tajvansko podjetje, ki v Evropsko unijo uvaža kolesa s poreklom iz Indonezije. Nasprotuje razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 990/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1225/200 (UL L 261, str. 2), na določena indonezijska podjetja.

Glavni protidampinški postopki in prvotne protisubvencije

- 2 Z Uredbo (EGS) št. 2474/93 z dne 8. septembra 1993 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz v Skupnost koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 51, str. 3) je Svet Evropske skupnosti uvedel 30,6-odstotno dokončno protidampinško dajatev na uvoz koles s poreklom iz Kitajske.
- 3 Po pregledu zaradi izteka ukrepov, začelih v skladu z njegovo Uredbo (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, popravek UL 2010, L 7, str. 22, v nadaljevanju: osnovna uredba), in zlasti v skladu s členom 11(2) Uredbe št. 384/96 (postal člen 11(2) osnovne uredbe), se je Svet z Uredbo (ES) št. 1524/2000 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu koles po poreklu iz Ljudske republike Kitajske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 319) odločil ohraniti 30,6-odstotno dampinško dajatev.
- 4 Po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) Uredbe št. 384/96 (postal člen 11(3) osnovne uredbe) je Svet z Uredbo (ES) št. 1095/2005 z dne 12. julija 2005 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Vietnama in o spremembi Uredbe št. 1524/2000 (UL L 183, str. 1) veljavno protidampinško dajatev dvignil na 48,5 %.
- 5 Svet je po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe oktobra 2011 z Izvedbeno uredbo št. 990/2011 sklenil, da je treba ohraniti 48,5-odstotno protidampinško dajatev.
- 6 V skladu s členom 10 Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, str. 93), je Evropska komisija aprila 2012 objavila začetek protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom koles s poreklom iz Kitajske v Unijo.
- 7 Komisija je 22. maja 2013, prvič, sprejela Sklep 2013/227/EU o ustavitvi protisubvencijskega postopka glede uvoza dvokoles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 136, str. 15), ne da bi uvedla druge ukrepe. Drugič, Svet je 29. maja 2013 po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe sprejel Uredbo (EU) št. 502/2013 o spremembi Izvedbene uredbe št. 990/2011 (UL L 153, str. 17).

Postopek, ki se nanaša na izogibanje

- 8 Komisija je 14. avgusta 2012 prejela zahtevek, ki ga je vložilo Združenje evropskih proizvajalcev koles (EBMA), v imenu treh proizvajalcev koles iz Unije, naj prvič, razišče morebitno izogibanje protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz koles s poreklom iz Kitajske, ter drugič uvede registracijo uvoza koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz teh držav ali ne.
- 9 Komisija je 25. septembra 2012 sprejela Uredbo (EU) št. 875/2012 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo št. 990/2011, z uvozom koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne, in o registraciji takšnega uvoza (UL L 258, str. 21).
- 10 Ta preiskava se je med drugim nanašala na preučitev zatrjevane spremembe v trgovinskih vzorcih po dvigu protidampinške dajatve leta 2005. Zajemala je obdobje od 1. januarja 2004 do 31. avgusta 2012 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Za obdobje od 1. septembra 2011 do 31. avgusta 2012 („obdobje poročanja“) so se zbrali podrobnejši podatki, da bi se preverila morebitna oslabitev popravljanih učinkov veljavnih ukrepov in obstoj dumpinga.
- 11 Tožeča stranka je bila o začetku preiskave proti izogibanju obveščena in je 26. septembra 2012 prejela obrazec za izvzetje. Pozvana je bila, naj na navedeni obrazec prek elektronske pošte odgovori najpozneje 2. novembra 2012.
- 12 Komisija je 5. novembra 2012 prejela papirni izvod obrazca za izvzetje, ki ji ga je poslala tožeča stranka. V tem obrazcu je tožeča stranka navedla zlasti, da ni opravljala dejavnosti sestavljanja v tretjih državah v smislu člena 13(2) osnovne uredbe.
- 13 Komisija je 27. novembra 2012 tožeči stranki poslala dopis, v katerem jo prosi, naj ji med preveritvenim obiskom predloži določene dokumente, zlasti delovne liste, uporabljene za oblikovanje odgovora v obrazcu za izvzetje. Tožeča stranka je prejem navedenega dopisa potrdila 28. novembra 2012.
- 14 Komisija je 29. novembra 2012 tožeči stranki poslala nov dopis, v katerem jo prosi, naj ji najpozneje 3. decembra 2012 posreduje nove informacije v zvezi s trinajstimi dejavniki, ki jih ni navedla v obrazcu za izvzetje. Tožeča stranka je Komisiji določene dokumente posredovala 3. in 4. decembra 2012.
- 15 Preveritveni obisk je potekal 6. in 7. decembra 2012 v prostorih tožeče stranke. Ob tej priložnosti je tožeča stranka Komisiji predložila popravljen obrazec za izvzetje.
- 16 Komisija je 28. januarja 2013 tožečo stranko obvestila o svoji nameri, da bo v zvezi z njo uporabila člen 18 osnovne uredbe. Tožeča stranka je svoje pripombe poslala 4. februarja 2013.
- 17 Komisija je 21. marca 2013 tožeči stranki ter indonezijskim in kitajskim organom poslala dokument o splošnem razkritju, v katerem so navedene njene ugotovitve glede pretovarjanja in sestavljanja in glede njenega namena, da bo predlagala razširitev protidampinških ukrepov, uvedenih za uvoz koles s poreklom iz Kitajske, na uvoz iz Indonezije. V Prilogi B dokumenta o splošnem razkritju je Komisija zavrnila zahtevek tožeče stranke za izvzetje zlasti zaradi nezanesljivosti predloženih informacij.
- 18 Tožeča stranka je v dopisu z dne 9. aprila 2013 prerekala ugotovitve iz dokumenta o splošnem razkritju. V zvezi s tem je 28. maja 2013 predložila nove pripombe.

- 19 Svet je 29. maja 2013 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 501/2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo št. 990/2011, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL L 153, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

Izpodbijana uredba

- 20 V točkah od 28 do 33 obrazložitve izpodbijane uredbe je Svet, prvič, poudaril, da so štiri indonezijske družbe, ki so v obdobju poročanja predstavljale 91 % celotnega uvoza iz Indonezije v Unijo, predložile zahtevek za izvzetje v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe. Drugič, menil je, da podatkov, ki jih je poslala ena od teh družb, ni bilo mogoče preveriti in niso bili dovolj zanesljivi. Kljub predloženim pripombam je Svet menil, da informacij, ki jih je predložila ta družba, ni mogoče upoštevati. Ugotovitve v zvezi s to družbo so zato v skladu s členom 18 osnovne uredbe temeljile na dostopnih dejstvih. Druge tri družbe so se štejele za sodelujoče.
- 21 Svet je v točkah od 45 do 58 obrazložitve izpodbijane uredbe, potem ko je preučil spremembe trgovinskih tokov med Kitajsko, Indonezijo in Unijo ter spremembe v obsegu proizvodnje, ugotovil spremembo v trgovinskih vzorcih med Indonezijo in Unijo v smislu člena 13(1) osnovne uredbe po povečanju protidampinških dajatev julija 2005.
- 22 Svet je v točkah od 59 do 67 obrazložitve izpodbijane uredbe preučil naravo izvedenih dejavnosti izogibanja.
- 23 Svet je v točkah od 60 do 64 obrazložitve izpodbijane uredbe analiziral obstoj dejavnosti pretovarjanja. Najprej je ugotovil, da pretovarjanje ni bilo dokazano glede treh sodelujočih družb. Po drugi strani je glede družbe, za katero bi se moral po mnenju Sveta uporabiti člen 18 osnovne uredbe, „[p]reiskava [...] pokazala, da družba ni imela v lasti zadostne opreme, ki bi upravičila obseg izvoza v Unijo v [obdobju poročanja]“ in „ker ni nobene druge utemeljitve, se lahko sklene, da je bila družba vključena v prakse izogibanja prek pretovarjanja“ (točka 62 obrazložitve izpodbijane uredbe). V zvezi z obstojem spremembe v trgovinskih vzorcih je Svet v ugotovitvah, ki se nanašajo na družbo, za katero je bilo mogoče uporabiti člen 18 osnovne uredbe in glede na dejstvo, da se vsi indonezijski proizvajalci-izvozniki niso poznali in torej niso vsi sodelovali, ugotovil obstoj pretovarjanja izdelkov s kitajskim poreklom prek Indonezije.
- 24 Svet je v točkah od 65 do 67 obrazložitve izpodbijane uredbe analiziral dejavnosti sestavljanja. Ugotovil je, prvič, da dejavnosti sestavljanja niso bile dokazane glede treh sodelujočih družb in drugič, da ni mogel ugotoviti, ali je bila četrta družba, za katero se je uporabil člen 18 osnovne uredbe, vključena v dejavnosti sestavljanja. Zato obstoj dejavnosti sestavljanja v smislu 13(2) osnovne uredbe, prek Indonezije, ni bil ugotovljen.
- 25 Svet je v točki 92 obrazložitve izpodbijane uredbe poudaril, da v preiskavi razen izogibanja veljavnim ukrepom v zvezi z zadevnim izdelkom ni bil ugotovljen noben drug razlog ali gospodarska upravičenost.
- 26 Svet je v točkah 94 in 95 obrazložitve izpodbijane uredbe, prvič, poudaril, da je primerjava stopnje odprave škode, kot je bila ugotovljena v vmesnem pregledu leta 2005, in tehtane povprečne izvozne cene v obdobju poročanja, pokazala znatno neloyalno nižanje cen. Drugič, opozoril je, da se je za povečanje uvoza iz Indonezije v Unijo štel, da je bilo znatno v smislu količin. Svet je torej v točki 96 obrazložitve izpodbijane uredbe ugotovil, da so bili veljavni ukrepi oslabljeni v smislu količin in cen.
- 27 Svet je v točkah od 99 do 102 obrazložitve izpodbijane uredbe v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe preveril, ali obstajajo dokazi o obstoju dampa v povezavi z normalno vrednostjo, ugotovljeno v vmesnem pregledu, končanem leta 2005. Za določitev izvoznih cen iz Indonezije, na katere vplivajo

prakse izogibanja, se je obravnaval le izvoz nesodelujočih proizvajalcev-izvoznikov. Zato so se uporabila najboljša dostopna dejstva, v tej zadevi povprečna izvozna cena koles iz Indonezije v Unijo v obdobju poročanja, kot je bilo navedeno v bazi podatkov Comext Eurostata. Na podlagi različnih prilagoditev normalne vrednosti in izvozne cene je primerjava med dvema spremenljivkama po mnenju Sveta pokazala obstoj dampinga.

- 28 V teh okoliščinah je Svet v smislu člena 13(1) osnovne uredbe ugotovil izogibanje s pretovarjanjem prek Indonezije. Tako je 48,5-odstotno dokončno protidampinško dajatev iz člena 1(2) Izvedbene uredbe št. 990/2011 razširil na uvoz zadevnega izdelka iz Indonezije ne glede na to, ali je bil deklariran kot izdelek s poreklom iz te države ali ne. Na podlagi ugotovitev iz točke 20 zgoraj je Svet trem od štirih izvoznikov, ki so podali zahtevek za izvzetje, odobril izvzetje od razširjenih ukrepov.

Postopek in predlogi strank

- 29 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča to tožbo vložila 9. avgusta 2013.
- 30 Z ločeno vlogo je tožeča stranka v sodnem tajništvu istega dne vložila predlog, v katerem je Splošnemu sodišču predlagala, naj na podlagi člena 76a Poslovnika o tožbi odloči po hitrem postopku.
- 31 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v sedmi senat, zato je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.
- 32 Predlogu, da se o tožbi odloči po hitrem postopku, je bilo 8. oktobra 2013 ugodeno s sklepom sedmega senata Splošnega sodišča.
- 33 Komisija in EBMA sta z ločenima vlogama, vloženima v sodno tajništvo Splošnega sodišča, 17. oktobra oziroma 8. novembra 2013 podali predlog za intervencijo v podporo predlogom Sveta.
- 34 S sklepom z dne 11. novembra 2013 je predsednik sedmega senata Splošnega sodišča ugodil predlogu Komisije za intervencijo.
- 35 S sklepom z dne 17. decembra 2013 je sedmi senat Splošnega sodišča zavrnil predlog EBMA za intervencijo.
- 36 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. marca 2014, je družba Maxcom Ltd podala predlog za intervencijo v podporo predlogom Sveta.
- 37 Splošno sodišče je v dopisih z dne 27. marca in 15. maja 2014 na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika tožeči stranki postavilo pisna vprašanja in pozvalo Svet, naj odgovori na vprašanja in predloži nekatere dokumente. Stranki sta se na ukrepe procesnega vodstva odzvali v predpisanih rokih.
- 38 Sedmi senat Splošnega sodišča je s sklepom z dne 16. julija 2014 ugodil predlogu družbe Maxcom za intervencijo.
- 39 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- člen 1(1) in (3) izpodbijane uredbe razglasi za ničen v delu, v katerem se te določbe nanašajo na tožečo stranko;
  - Svetu naloži plačilo stroškov.

40 Svet ob podpori Komisije in družbe Maxcom Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- zavrne tožbo;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost

- 41 V okviru pisnih odgovorov na ukrepe procesnega vodstva in nato na obravnavi je Svet izpodbijal dopustnost tožbe v celoti. Na podlagi časopisnega članka, do katerega je imel dostop med sodnim postopkom, Svet navaja, da tožeča stranka ni pristni indonezijski proizvajalec koles in da je celo njen obstoj dvomljiv. Svet je na podlagi časopisnega članka sklepal, da le kitajsko podjetje F. deluje kot proizvajalec v Indoneziji. V teh okoliščinah je bil zahtevak za izvzetje tožeče stranke vložen v imenu napačnega podjetja. Zato bi bilo treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno.
- 42 Tožeča stranka izpodbija trditve Sveta kot neutemeljeno in trdi, da temelji na dejstvih, ki niso del spisa.
- 43 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je kratek časopisni članek, ki tožečo stranko zadeva le v delu, ki obsega eno stran, in na katerega se opira Svet, dvoumen, in nikakor ne more utemeljiti trditve Sveta.
- 44 Iz zadevnega časopisnega članka je namreč razvidno, da je bila tožeča stranka, tajvanska družba, leta 1990 ustanovljena v Indoneziji. Bila je proizvajalka delov koles, ki je svoje izdelke prodajala v jugovzhodni Aziji, Indoneziji, Južni Ameriki in v Italiji. V eni od svojih tovarn je sestavljala kolesa tudi za kitajsko podjetje F. Po naložitvi evropskih protidampinskih dajatev na uvoz kitajskih koles naj bi tožeča stranka svojo tovarno dala v najem podjetju F., čeprav podrobni odnosi med tožečo stranko in zadnjenavedenim niso bilo jasni navedeni.
- 45 Zato je treba ne glede na vprašanje, ali lahko objava časopisnega članka ob neobstoju drugega dokaza izpodbija dopustnost, ugotoviti, da trditve Sveta iz točke 41 zgoraj nikakor niso podprte z navedenim časopisnim člankom.
- 46 Ker Svet v zvezi s tem ni podal drugih dokazov, je treba potrditi dopustnost tožbe.

Utemeljenost

- 47 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge. Prvi razlog v zvezi s kršitvijo člena 13(1) in člena 18(1) osnovne uredbe se nanaša na napačno uporaba prava in napako Sveta pri presoji obstoja izogibanja in narave dostopnih dejstev. Drugi razlog v zvezi s kršitvijo člena 18 osnovne uredbe, načela sorazmernosti ter obveznosti obrazložitve se nanaša na ugotovitev o nesodelovanju. Tretji razlog v zvezi s kršitvijo člena 13(1) osnovne uredbe in načela enakega obravnavanja se nanaša na obstoj dampinga.

Prvi tožbeni razlog: kršitve člena 13(1) in člena 18(1) osnovne uredbe

- 48 Prvi tožbeni razlog tožeče stranke se deli na dva dela, ki se nanašata, prvič, na vprašanje, ali je dejansko nastala sprememba v trgovinskih vzorcih, in drugič, na ugotovitev Sveta, da je bila tožeča stranka vpletena v dejavnosti pretovarjanja.

– Sprememba v trgovinskih vzorcih

- 49 Prvič, tožeča stranka trdi, da so kitajske statistike o izvozu koles v Indonezijo, na katere se je med drugim oprl Svet pri ugotovitvi obstoja spremembe v trgovinskih vzorcih, napačne. Tožeča stranka meni, da obstaja večja stopnja povračila za izvoz za kolesa kot za dele koles, kar naj bi kitajske izvoznike spodbujalo, da izvoz zgolj delov koles deklarirajo kot izvoz sestavljenih koles. V takih okoliščinah naj bi bile kitajske statistike o izvozu koles umetno napihnjene, saj naj bi bila večina izvoženih koles dejansko deli koles. Ljudska republika Kitajska naj bi torej izvozila znatno nižje število koles v Indonezijo, kot je navedeno v razpredelnici 2 izpodbijane uredbe.
- 50 Drugič, tožeča stranka meni, da so podatki, uporabljeni za ugotovitev spremembe v trgovinskih vzorcih, nezadostni za podkrepitev ugotovitve pretovarjanja, ker naj ne bi bilo očitne povezave med izvozom koles iz Kitajske v Indonezijo in izvozom iz Indonezije v Unijo.
- 51 Tretjič, Svet naj ne bi upošteval alternativne razlage glede domnevne spremembe v trgovinskih vzorcih. Predvsem naj njegova analiza obsega proizvodnje ne bi bila zanesljiva in naj bi se nanašala na napačno obdobje.
- 52 Svet vse te trditve prereka kot neutemeljene.
- 53 Najprej je treba v zvezi s tem poudariti, da je, prvič, iz dokumenta, v katerem so našteje različne stopnje povračila za kolesa in dele koles, ki ga je predložila tožeča stranka, razvidno, da naj bi različne stopnje povračila davka na dodano vrednost (DDV) za dele koles in za sestavljena kolesa dejansko obstajala.
- 54 Tožeča stranka pa ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da so zato kitajski izvozniki ali carinski organi izvoz zgolj delov koles deklarirali kot izvoz sestavljenih koles. Tožeča stranka je namreč predložila le dokumente o omejenem številu transakcij. Če bi imeli ti dokumenti kakršnokoli dokazno vrednost glede obstoja te prakse, ne bi mogli dokazovati, da je bila navedena praksa dovolj običajna za izpodbijanje statistik, ki jih je uporabil Svet. Skratka, tožeča stranka nikakor ni dokazala, da je bila navedena praksa dovolj običajna, da bi izpodbila veljavnost kitajskih statistik.
- 55 Drugič, tožeča stranka trdi, da bi lahko Komisija med preiskavo brez težav ugotovila obstoj take prakse, ker je bila ta dobro poznana gospodarskim subjektom v sektorju. Tožeča stranka v bistvu trdi, da je Komisija kršila svojo obveznost skrbnega ravnanja.
- 56 V zvezi s tem, prvič, Svet trdi, ne da bi mu tožeča stranka nasprotovala, da nobena druga stranka, na katero se nanaša ta preiskava ali druge istočasno opravljene preiskave, ni omenila obstoja take prakse. Poleg tega indonezijski in kitajski organi, ki so jim so bile predložene ugotovitve preiskave, nikoli niso prerekali zanesljivosti statistik, uporabljenih glede njihovih števil. Zato Svetu ni bilo treba dvomiti o zanesljivosti navedenih statistik.
- 57 Po drugi strani je treba navesti, da je tožeča stranka na domnevni obstoj te prakse opozorila šele 28. maja 2013, to je en dan pred sprejetjem izpodbijane uredbe in več kot 40 dni po izteku roka, predpisanega za predložitev pripomb na dokument o splošnem razkritju. Prej je ni nikoli omenila. Trditev tožeče stranke je bila torej podana v posebej pozni fazi preiskave.
- 58 V teh okoliščinah tožeča stranka ni dokazala obstoja napake pri presoji ali nespoštovanja načela skrbnega ravnanja institucij Unije glede uporabljenih statistik.
- 59 Drugič, ugotoviti je treba, da številke, ki jih je v točkah od 45 do 55 obrazložitve izpodbijane uredbe podal Svet, dokazujejo obstoj spremembe v trgovinskih vzorcih v smislu člena 13(1) osnovne uredbe med Kitajsko in Unijo, med Kitajsko in Indonezijo in nazadnje med Indonezijo in Unijo.

- 60 Iz točke 45 obrazložitve in razpredelnice 1 izpodbijane uredbe je namreč razvidno, da se je izvoz koles iz Kitajske v Unijo v obdobju preiskave zmanjšal za več kot 80 %. Med povečanjem dajatev leta 2005 in koncem obdobja poročanja se je uvoz zmanjšal na tretjino. Drugič, izvoz koles iz Kitajske v Indonezijo se je v obdobju preiskave povečal za več kot 83 %, kot je razvidno iz točke 51 obrazložitve in razpredelnice 2 izpodbijane uredbe. Tretjič, izvoz koles iz Indonezije v Unijo se je v obdobju preiskave povečal za 2,6 krat. Kot je razvidno iz točke 46 obrazložitve in razpredelnice 1 izpodbijane uredbe, čeprav se je uvoz iz Indonezije leta 2009 precej zmanjšal, je bil še vedno na precej višji ravni kot leta 2004 in 2005 ter se je ponovno povečal med letoma 2010 in 2012.
- 61 Res je, da se je, kot poudarja tožeča stranka, indonezijski uvoz iz Kitajske zmanjšal za 10,1 %, medtem ko se je indonezijski izvoz v Unijo leta 2007 povečal za 18,6 %. Vendar taka letna odstopanja ne morejo izpodbijati razvoja, ki ga kažejo številke institucij Unije. Kot je pravilno poudaril Svet, je namreč časovni zamik med spremembo tokov med Kitajsko in Indonezijo in med Indonezijo in Unijo lahko nastal zlasti zaradi obstoja zalog.
- 62 V teh okoliščinah Svet ni storil napake s tem, da je na podlagi teh števil ugotovil obstoj spremembe v trgovinskih vzorcih.
- 63 Tretjič, Svet po mnenju tožeče stranke v teku preiskave razvoja izvoza iz Indonezije v Unijo ni upošteval alternativne razlage glede izogibanja.
- 64 V zvezi s tem je treba opozoriti, da osnovna uredba Komisiji ne daje pooblastila za preiskavo, s katerim bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali predložijo informacije. V teh okoliščinah sta Svet in Komisija odvisna od prostovoljnega sodelovanja strank, da jima posredujejo potrebne informacije v določenih rokih (sodba z dne 24. maja 2012, JBF RAK/Svet, T-555/10, EU:T:2012:262, točka 80).
- 65 V tej zadevi je treba, prvič, ugotoviti, da je iz spisovnega gradiva razvidno, da v preiskavi ni bilo podano nobeno drugo pojasnilo. Svet še posebej poudarja, da indonezijski organi niso podali nobene nasprotne pripombe v zvezi z vzrokom za spremembo v trgovinskih vzorcih.
- 66 Drugič, navesti je treba, da tožeča stranka med upravnim in sodnim postopkom tudi ni navedla alternativne razlage, s katero bi pojasnila spremembo v trgovinskih vzorcih drugače kot z uvedbo prvotne protidampinške dajatve. Poudarila je le, da Svet ni upošteval alternativne razlage glede izogibanja, pri čemer ni navedla podrobnosti, razen njenega očitka glede analize Sveta o razvoju obsega proizvodnje.
- 67 Tožeča stranka glede razvoja obsega proizvodnje meni, da analiza Sveta ni popolna, ker se ta ne nanaša niti na celotno obdobje preiskave niti na vsa indonezijska izvozna podjetja.
- 68 Iz točke 56 obrazložitve in razpredelnice 3 izpodbijane uredbe je razvidno, da so institucije Unije preiskovale razvoj obsega proizvodnje družb, ki so sodelovale med letom 2009 in koncem obdobja poročanja. Iz te analize je razvidno, da so sodelujoče indonezijske družbe v tem obdobju povečale svojo proizvodnjo za 54 %.
- 69 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da so se institucije Unije upravičeno oprle na številke zgolj sodelujočih indonezijskih družb, saj številke, ki se nanašajo na druge družbe, logično niso bile niti na voljo niti zanesljive. Dalje, kot je pravilno poudaril Svet, je iz razpredelnice, ki jo je treba izpolniti, v prilogi k obrazcu za izvzetje razvidno, da bi morali vlagatelji zahtevka posredovati informacije v zvezi z njihovim obsegom proizvodnje od leta 2004. Komisija je torej res preiskala obseg proizvodnje za celotno obdobje preiskave. Svet je v svojih pisanjih svojo omejitev na obdobje od leta 2009 do avgusta 2012 utemeljil s tem, da vsi podatki glede prvih let niso bili popolni za vse družbe.

- 70 Ker med preiskavo ni prišlo do nobenega drugega upravičenja kot uvedbe protidampinške dajatve in tožeča stranka med upravnim in sodnim postopkom ni navedla nobenega posebnega dejavnika v zvezi s tem, je lahko Svet pravilno ugotovil neobstoj alternativne razlage glede spremembe v trgovinskih vzorcih.
- 71 Zato je treba prvi del prvega tožbenega razloga v celoti zavriniti kot neutemeljen.
- Izvedba pretovarjanja
- 72 V okviru drugega dela tožeča stranka navaja tri očitke.
- 73 Prvič, tožeča stranka trdi, da je Svet storil napako pri presoji s tem, da je v točki 62 obrazložitve izvedbene uredbe (glej točko 23 zgoraj) ugotovil, da ni imela zadostnih proizvodnih zmogljivosti, ki bi utemeljile njen obseg izvoza v Unijo.
- 74 Drugič, tožeča stranka trdi, da je Svet napačno uporabil pravo s tem, da je zgolj na podlagi spremembe v trgovinskih vzorcih sklepal na obstoj pretovarjanj. Svet naj ne bi niti dokazal obstoja navedenih dejavnosti pretovarjanj niti ugotovil vzorčne zveze med temi dejavnostmi in domnevno spremembo v trgovinskih vzorcih.
- 75 Tretjič, tožeča stranka meni, da bi morali ob neobstoju vseh drugih dokazov predloženi elementi pomeniti dostopna dejstva v smislu člena 18(1) osnovne uredbe.
- 76 Svet izpodbija vse trditve tožečih strank.
- 77 Tožeča stranka v zvezi s prvim očitkom trdi, da je proizvajalka koles indonezijskega porekla in da torej ni mogoče šteti, da je bila vpletena v prakse izogibanja. Iz njenega odgovora v obrazcu za izvzetje naj bi bilo razvidno zlasti, da [zaupno].¹ Ne prereka, da je uvozila določeno število rezervnih delov s poreklom iz Kitajske. Ti rezervni deli naj bi se nato uporabili za izdelavo koles v njeni tovarni v Tangerangu (Indonezija), ki naj bi zaposlovala približno [zaupno]. Tožeča stranka trdi, da postopek izdelave v njeni tovarni vključuje vse faze proizvodnje kolesa.
- 78 Tožeča stranka se v bistvu opira na odgovor v obrazcu za izvzetje in na revizijsko poročilo Bureau V. z dne 28. novembra 2011, ki je bilo pregledano 16. julija 2012, da bi uveljavljala, da je imel Svet dovolj informacij za ugotovitev neobstoja pretovarjanj.
- 79 Poleg tega tožeča stranka trdi, prvič, da dejstvo, da njena oprema ne kaže nobenega znaka obrabe v času preveritvenega obiska, in drugič, da tovarna v času navedenega obiska ni delovala, nima nobene dokazne vrednosti v nasprotju s trditvijo Sveta. Tožeča stranka tudi poudarja, da je trditev Sveta v točki 29 obrazložitve izpodbijane uredbe, da ji je dele koles dobavljal kitajski izdelovalec, v nasprotju z ugotovitvijo, da sama ne proizvaja koles, in z ugotovitvijo o pretovarjanju.
- 80 V zvezi s tem je treba pojasniti, da osnovna uredba Komisiji ne daje pooblastila za preiskavo, s katerim bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali da predložijo informacije. V teh okoliščinah sta Svet in Komisija odvisna od prostovoljnega sodelovanja strank, da jima sporočijo potrebne informacije v določenih rokih. V tem okviru so informacije, navedene v obrazcu za izvzetje, in naknadni preveritveni obisk, ki ga Komisija lahko opravi na kraju samem, bistveni za potek postopka proti izogibanju. Sodelujoče družbe morajo torej dokazati jasnost in natančnost v informacijah in dokazih, ki jih predložijo v odgovorih na pisna in ustna vprašanja ter ob preveritvenem obisku (glej v tem smislu zgoraj v točki 64 navedeno sodbo JBF RAK/Svetu, EU:T:2012:262, točka 80 in navedena sodna praksa).

1 — Skriti zaupni podatki.

- 81 V tej zadevi je treba ugotoviti, da je tožeča stranka dejansko predložila določeno število upoštevni dokazov v obrazcu za izvzetje in popravljenemu obrazcu za izvzetje. Zlasti je v okviru razpredelnic, priloženih tem obrazcem, predložila zbrane informacije, ki se nanašajo na proizvodne zmogljivosti, njeno dejansko proizvodnjo, njeno izvozno prodajo, promet, določene finančne in računovodske podatke, kot so splošni obratovalni stroški, zaloge, nakup rezervnih delov ter izvor tega nakupa, postopek izdelave in proizvodni stroški. Predložila je tudi računovodske izkaze.
- 82 Vendar je treba, prvič, ugotoviti, da so se informacije, ki jih je tožeča stranka navedla v prvem obrazcu za izvzetje, predloženem 5. novembra 2012, izkazale za pomanjkljive, ker so bile v znatnem delu nepopolne.
- 83 Na podlagi informacij v obrazcu za izvzetje, predloženem 5. novembra 2012, namreč ni mogoče ugotoviti med drugim ne stroškov delov koles ne njihovega porekla, zaradi česar na tej stopnji ni mogoče ugotoviti, ali je bila tožeča stranka indonezijska proizvajalka koles, in ji torej mogoče odobriti izvzetje na podlagi člena 13(2) osnovne uredbe.
- 84 Komisija je z dopisom z dne 29. novembra 2012 tožečo stranko s trinajstimi natančnimi vprašanji pozvala, naj ji predloži manjkajoče informacije najpozneje 3. decembra 2012, to je pred preveritvenim obiskom. Tožeča stranka je v dopisu z dne 3. decembra 2012 navedla le dokaze, ki se nanašajo na dve od trinajstih vprašanj Komisije, česar tožeča stranka ne prereka.
- 85 Drugič, tožeča stranka je na preveritvenem obisku 6. in 7. decembra 2012 predložila popravljeno različico obrazca za izvzetje, v katerem so bile posodobljene le nekatere točke, in sicer informacije, ki se nanašajo na dele koles, kupljene v drugih državah, razen na Kitajskem. Vendar so ostale informacije iz popravljenega obrazca za izvzetje nepopolne, česar tožeča stranka prav tako ni prerekala. Zlasti tožeča stranka glede podatkov, ki se nanašajo na njen izvoz, med drugim ni predložila vrednosti CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) nekaterih transakcij v Unijo. Tožeča stranka prav tako ni deklarirala stroškov embalaranja, jamstev ali bančnih stroškov.
- 86 Informacije iz popravljenega obrazca za izvzetje so se prav tako izkazale za protislovne in nepreverljive.
- 87 Prvič, številke iz obeh razpredelnic, priloženih k obrazcem za izvzetje, ki se nanašajo na poreklo delov koles, ki jih je kupila tožeča stranka, so bile namreč nedosledne, česar zadnjenavedena ne prereka. Te številke pa so bistvene v okviru postopka, ki se nanaša na morebitno izogibanje protidampinškim dajatvam.
- 88 Drugič, iz spisovnega gradiva je razvidno, da zaposleni pri tožeči stranki ob preveritvenem obisku niso predložili delovnih listov, na podlagi katerih bi bilo mogoče izpolniti obrazce za izvzetje (glej v zvezi s tem točko 112 spodaj), in niso pojasnili, kako so prišli do številke v obrazcih za izvzetje, česar tožeča stranka ne izpodbija. Zdi se, da so bile številke, ki jih je podala tožeča stranka, izračunane na roko z enostavnim kalkulatorjem.
- 89 Tretjič, iz spisovnega gradiva je tudi razvidno, da tožeča stranka ni mogla predložiti drugih dokumentov kot svoje davčne obračune, nekatere carinske obrazce in več kopij računov. Tožeča stranka ni imela letnih revizijskih poročil niti računovodskih sistemov, ki bi omogočili brez težav preveriti podatke, navedene v obrazcih za izvzetje, ter izčrpnost seznamov transakcij. Ni bilo na primer mogoče povezati obsega proizvodnje s prodajo in zalogami. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v dopisu z dne 27. novembra 2012 tožečo stranko predhodno obvestila, da mora ta ob preveritvenem obisku predložiti vse dokumente, zlasti delovne liste, na podlagi katerih bi lahko preverila številke, navedene v obrazcu za izvzetje.
- 90 Tretjič, Komisija je po preveritvenem obisku v dopisu z dne 28. januarja 2013, v katerem tožečo stranko obvešča o njeni nameri, da bo uporabila člen 18(1) osnovne uredbe, tožeči stranki ponovno dala možnost, da predloži potrebne dokumente. Odgovor tožeče stranke z dne 4. februarja 2013,

naveden na samo eni strani, v zvezi s tem ni podal nobenega bistvenega elementa, saj je tožeča stranka v bistvu le še enkrat navedla, da je korektno sodelovala. Tožeča stranka v odgovoru na dokument o splošnem razkritju z dne 9. aprila 2013 še vedno ni podala konkretnih dokazov, ki bi lahko utemeljili številke, navedene v obrazcu za izvzetje, niti ni tega storila v njenem zapoznelem dopisu z dne 28. maja 2013.

- 91 Četrtrič, glede revizijskega poročila Bureau V. z dne 28. novembra 2011, ki je bilo pregledano 16. julija 2012, je treba ugotoviti, da navedeno poročilo nikakor ne dokazuje, da je tožeča stranka sama proizvajala kolesa s poreklom iz Indonezije oziroma da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe, kot pravilno poudarja Svet.
- 92 To poročilo se namreč ne nanaša na vprašanje, ali je bila tožeča stranka vpletena v prakse, postopke ali dela, za katere ni obstajal drug zadostni razlog ali ekonomsko upravičenje, kot je uvedba prvotne protidampinške dajatve. To poročilo dokazuje kvečjemu, da je bila tožeča stranka na dan njegove objave vpletena v proizvodnjo koles, kar ni sporno. V zvezi s tem je treba poudariti, da se to revizijsko poročilo v bistvu nanaša na delovne pogoje in kakovost organizacije. Zato ne vsebuje nobenega upoštevnega podatka o razvoju, zlasti, obsega proizvodnje in o poreklu rezervnih delov.
- 93 Poleg tega, fotografije in video, ki jih je tožeča stranka predložila Splošnemu sodišču, tudi ne dokazujejo, da je bila indonezijska proizvajalka koles in da zato ni bila vpletena v izogibanje v smislu člena 13 osnovne uredbe, saj na podlagi teh dokumentov med drugim ni mogoče natančno opredeliti porekla uporabljenih surovin.
- 94 Zato na podlagi obrazcev za izvzetje, revizijskega poročila Bureau V. in fotografij, predloženih v različnih fazah sodnega postopka, na katere se je oprla tožeča stranka, ni mogoče dokazati, da je bila res indonezijska izvoznica ali da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe.
- 95 Kljub temu je treba ugotoviti, da na podlagi spisovnega gradiva Svet ni imel dovolj indicev, da bi v točki 62 obrazložitve izpodbijane uredbe izrecno ugotovil, da tožeča stranka ni imela ustreznih proizvodnih zmogljivosti glede obsega izvoza v Unijo niti ni bila vpletena v dejavnosti pretovarjanja, kar bi pomenilo, da bi pošiljala izdelek, ki je predmet ukrepov, prek tretjih držav.
- 96 V zvezi s tem je treba, prvič, poudariti, da razlogovanje Sveta v veliki meri temelji na ugotovitvah uslužbencev Komisije ob preveritvenem obisku.
- 97 Po mnenju uslužbencev Komisije je zlasti razvidno, da tožeča stranka ni imela potrebnih strojev za zadostno proizvodnjo delov glede na prijavljeni obseg. Opozorili so, da je bil proizvodni obrat ob njihovem prihodu zaklenjen in da so bili nekateri stroji za proizvodnjo novi ali se verjetno v zadnjem času niso uporabljali. Poleg tega ni bilo niti stroja za rezanje niti za varjenje. Uslužbenci Komisije naj bi zaman zahtevali ogled surovin za aluminijasta platišča in osnovne okvirje. Nasprotno, našli naj bi škatle, v katerih so bila sestavljena kolesa z navedbo „proizvedeno v Indoneziji“, brez navedbe kitajskega dobavitelja tožeče stranke, ter druge škatle z okvirji brez navedbe porekla. Skupina uslužbencev je opazila, da so vse videne okvirje dobavili dobavitelji in da so bili že pobarvani. Nazadnje, zaposleni tožeče stranke niso mogli pojasniti proizvodnega postopka.
- 98 Nobena od teh ugotovitev, če se jih upošteva posamično ali skupaj, pa ne kaže prepričljivo na obstoj pretovarjanja.
- 99 Ker se je dejavnost podjetja močno zmanjšala po začetku preiskave proti izogibanju ni namreč mogoče izpeljati nobenih ugotovitev na podlagi dejstva, da je bila tovarna v dobrem stanju in da so bile zaloge surovin v času preveritvenega obiska slabe. V zvezi s tem je tožeča stranka poleg tega poudarila, da je prodala nekatere elemente njene proizvodne verige, da bi zmanjšala svoje dejavnosti. Prav tako je

navedla, in podprla z računi, da so bili nekateri stroji za proizvodnjo kupljeni nedavno zaradi požara, ki je v njeni tovarni izbruhnil 23. aprila 2009. Zato je dvakrat ponovno investirala, maja 2009 in julija 2011, zlasti v tekoče trakove za sestavljanje.

- 100 Res je, da so nekatere ugotovitve, kot je dejstvo, da kitajski dobavitelj tožeče stranke ni bil nikoli omenjen ali da so nekatere škatle vsebovale okvirje brez navedbe porekla, prispevale k nastanku dvoma o dejanskih dejavnostih tožeče stranke, ki je bil poleg tega podkrepljen z dejstvom, da zadnjenavedena ni utemeljila števil, navedenih v obrazcih za izvzetje. Zato naj ti elementi v ničemer ne bi dokazovali obstoja pretovarjanj, ki jih je opravila tožeča stranka.
- 101 V zvezi z dejstvom, da zaposleni pri tožeči stranki, navzoči na preveritvenem obisku, niso mogli pojasniti postopka proizvodnje, kar med drugim prereka tožeča stranka, je treba ugotoviti, da je iz pisnih odgovorov Sveta na pisna vprašanja Splošnega sodišča razvidno, da se je skupina uslužbencev Komisije sestala le z zaposlenimi iz prodajnega oddelka in ne s strokovnjaki iz proizvodnje.
- 102 Drugič, Svet se je v zvezi z ugotovitvami dejstev, navedenimi v točki 97 zgoraj, skoraj izključno oprl na poročilo o misiji uslužbencev Komisije, z izjemo drugih materialnih dokazov. Večino ugotovitev iz poročila o misiji pa tožeča stranka prereka, zlasti glede dejstva, da tekoči trakovi za sestavljanje niso delovali ali da nekatere zaloge surovin ne obstajajo. Svet se je v svojih pisanjih in na obravnavi sicer dejansko skliceval na določene fotografije, ki jih je predložila tožeča stranka ali so jih posneli uslužbenci Komisije na preveritvenem obisku. Vendar te fotografije ne dajejo nobenega odgovora na vprašanje, ali je bila tožeča stranka vpletena v dejavnosti pretovarjanja.
- 103 Tretjič, Svet svoje razlogovanje opira tudi na dejstvo, da tožeča stranka ni dokazala niti da je bila indonezijska proizvajalka niti da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe. Čeprav je bila ta ugotovitev potrjena v točki 94 zgoraj, pa zgolj iz nje ne more izhajati, da je tožeča stranka opravljala dejavnosti pretovarjanja.
- 104 Glede na navedeno v točkah od 95 do 103 zgoraj Svet ni imel dovolj indicev za ugotovitev, da tožeča stranka ni imela ustreznih proizvodnih zmogljivosti, da bi upravičila obseg izvoza v Unijo, in da je torej opravljala pretovarjanje.
- 105 Ni sicer mogoče izključiti, da so bile med vsemi praksami, dejavnostmi ali deli, za katere ne obstaja drug zadostni razlog ali ekonomsko upravičenje, kot je naložitev prvotne protidampinške dajatve v smislu člena 13(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe, dejavnosti pretovarjanja tožeče stranke. Vendar v nasprotju s trditvijo Komisije na obravnavi Svet na podlagi dejstva, da tožeča stranka ni dokazala, da je bila indonezijska proizvajalka ali da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe, ni mogel avtomatično ugotoviti obstoja pretovarjanj tožeče stranke, ker ta možnost nikakor ne izhaja iz osnovne uredbe ali sodne prakse.
- 106 V teh okoliščinah je treba sprejeti drugi del prvega tožbenega razloga, ne da bi bilo treba obravnavati druge očitke tožeče stranke.

Drugi tožbeni razlog: kršitve člena 18 osnovne uredbe, načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve

- 107 Tožeča stranka v utemeljitev drugega tožbenega razloga navaja štiri dele, s katerimi želi zlasti dokazati, da je Svet v točkah od 29 do 33 obrazložitve izpodbijane uredbe napačno uporabil pravo in storil napako pri presoji s tem, da je ugotovil, da tožeča stranka ni sodelovala v smislu člena 18 osnovne uredbe. V okviru prvega dela trdi, da je sodelovala po svojih najboljših močeh, česar Svet v nasprotju s členom 18 osnovne uredbe ni upošteval. V okviru drugega dela, ki se prav tako nanaša na kršitev člena 18 osnovne uredbe, izpodbija ugotovitev o nesodelovanju. V okviru tretjega dela trdi, da je Svet kršil svojo obveznost obrazložitve zlasti s tem, da ni pojasnil katera dostopna dejstva v smislu

člena 18(1) osnovne uredbe je upošteval. V okviru četrtega dela meni, da Svet v nasprotju s členom 18(3) osnovne uredbe ni upošteval informacij, ki jih je posredovala med preiskavo. Poleg tega naj bi neupoštevanje vseh informacij, ki jih je predložila, pomenilo kršitev načela sorazmernosti.

108 Svet izpodbija vse trditve tožeče stranke.

109 Splošno sodišče meni, da je treba najprej obravnavati drugi del, nato zaporedoma prvega, tretjega in četrtega.

– Ugotovitev nesodelovanja

110 V utemeljitev drugega dela drugega tožbenega razloga tožeča stranka navaja določeno število trditev, s katerimi želi dokazati, da je ugotovitev nesodelovanja napačna. Trdi zlasti, da nepredložitev delovnih listov ne zadostuje za ugotovitev nesodelovanja.

111 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da člen 18(1), prvi stavek, osnovne uredbe institucijam dovoli uporabo dostopnih dejstev, če zainteresirana stranka ne dovoli dostopa do potrebnih informacij ali jih ne predloži v rokih, določenih s to uredbo, ali če močno ovira preiskavo. Uporaba dostopnih dejstev je dovoljena tudi, če zainteresirana stranka predloži napačne ali zavajajoče informacije. Iz besedila te določbe je razvidno, da so ti štirje pogoji alternativni, čeprav lahko institucije, ko je eden od njih izpolnjen, uporabijo razpoložljive podatke, da na njih utemeljijo uvodne ali dokončne ugotovitve (sodba z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet, T-633/11, EU:T:2014:271, točka 44).

112 V tej zadevi je treba, prvič, ugotoviti, da nesodelovanje v izpodbijani uredbi ne temelji le na neobstoju predložitve delovnih listov, ki bi omogočali povezavo med odgovorom iz obrazca za izvzetje ter finančnimi in računovodskimi dokumenti izvoznika. Temelji tudi na prepozni predložitvi zaprosenih informacij, na njihovi protislovnosti in nezanesljivosti ter na težavah, do katerih je prišlo na preveritvenem obisku. V okviru prvega tožbenega razloga je bilo namreč že ugotovljeno, da so bili podatki, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolni, protislovnosti in nepreverljivi. Tožeča stranka torej ni omogočila dostopa do potrebnih informacij v smislu sodne prakse, navedene v točki 111 zgoraj.

113 Drugič, tožeča stranka trdi, da so nedoslednosti v njenih podatkih o proizvodnji nastale zaradi časovnih razlik med obdobji registracije in dejanskim proizvodnim ritmom. Meni, da je na podlagi njenega dopisa z dne 4. februarja 2013 mogoče utemeljiti to trditev. Zadošča pa ugotovitev, da dopis z dne 4. februarja 2013 ne vsebuje nobenega dokaza v zvezi s tem.

114 Tretjič, tožeča stranka poudarja, da je bil vsaj del posredovanih informacij pravilen, ker je Svet priznal, da so bile številke, posredovane glede izvozne prodaje, pravilne. Iz točke 31 obrazložitve izpodbijane uredbe pa je dejansko razvidno, da je Svet potrdil ugotovitev, da so bile te številke pravilne. Vendar, prvič, te številke se po mnenju Sveta nanašajo na celotno izvozno prodajo in ne le na izvoz v Unijo, za katerega povezava ni bila mogoča, česar tožeča stranka ne izpodbija. Drugič, dejstvo, da so številke, ki se nanašajo na izvoz, pravilne in preverljive, ne pomeni, da je treba potrditi tudi podatke o poreklu izvoženih izdelkov.

115 Četrto, glede dejstva, da je bil prodajni direktor tožeče stranke hkrati zaposlen pri kitajskem proizvajalcu, za katerega se je izkazalo, da je bil njen glavni dobavitelj delov koles, je res, da to dejstvo ne more utemeljiti ugotovitve nesodelovanja v smislu člena 18 osnovne uredbe. Vendar so bila pojasnila tožeče stranke glede statusa navedenega zaposlenega še posebej zmedena, kar je upoštevno glede presoje sodelovanja tožeče stranke. Poudariti je treba tudi, da je tožeča stranka v obrazcu za izvzetje navedla, da ni imela nobene povezave s kitajskimi podjetji. Glede na to, da bi utegnilo biti

dejstvo, da je bil prodajni direktor pri tožeči stranki zaposlen tudi pri kitajskemu kolesarskemu podjetju, upoštevno za ugotovitev izogibanja prek Indonezije, je bilo vsekakor pravilno, da je Komisija v zvezi s tem zaslišala tožečo stranko in da je to dejstvo navedeno v izpodbijani uredbi.

- 116 Petič, tožeča stranka trdi, da se nesodelovanje nanaša le na dejavnost sestavljanja in ne na dejavnosti pretovarjanja. V zvezi s tem poudarja, da domnevno nezadostno sodelovanje zadeva le vrednost delov kitajskega porekla. Po njenem mnenju pa je bila ta informacija potrebna le za ugotovitev, ali je opravljala dejavnosti sestavljanja, to je, ali je delovala v skladu s pravili glede deleža delov, uvoženih iz Kitajske, v skupni vrednosti izdelanega proizvoda v skladu s členom 13(2) osnovne uredbe. Ker je bilo izogibanje prek Indonezije v izpodbijani uredbi utemeljeno le na dejavnostih pretovarjanja, se ugotovitev nesodelovanja po mnenju tožeče stranke nanaša na ugotovitve, ki niso upoštevne za očitek izogibanja, na katerega se sklicuje Svet.
- 117 V zvezi s tem je treba prvič navesti, da je iz obrazca za izvzetje, ki ga je predložila tožeča stranka, razvidno, da je ta skušala dokazati, da izpolnjuje merila iz člena 13(2) osnovne uredbe. Zato je Komisija v Prilogi B k dokumentu o splošnem razkritju odločitev, da tožeči stranki ne odobri izvzetja, upravičeno obrazložila tako, da je pojasnila, da na podlagi predloženih informacij ni mogla opraviti izračunov, ki ustrezajo navedenim merilom. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je preiskava nanašala na obstoj izogibanja prek Indonezije in ne na obstoj posebne oblike izogibanja. Komisija je v uvodni izjavi 9 Uredbe št. 875/2012 ob začetku preiskave proti izogibanju med drugim glede Indonezije navedla možne dejavnosti pretovarjanja in sestavljanja.
- 118 Drugič, opozoriti je treba, da tožeča stranka ni dokazala, da je bila proizvajalka koles s poreklom iz Indonezije ali da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe, to pomeni, da ni mogla dokazati porekla koles, ki jih je v velikem številu izvažala v Unijo. Informacije, ki jih je posredovala tožeča stranka, so bile vsekakor nezadostne, saj je bil predmet preiskave ravno ugotovitev, ali je tožeča stranka sodelovala pri izogibanju prvotne protidampinške dajatve prek Indonezije, ne glede na naknadno opredelitev, ki jo je o teh praksah podal Svet.
- 119 V teh okoliščinah je treba ta očitek zavrnil kot neutemeljen.
- 120 Zato je treba drugi del drugega tožbenega razloga v celoti zavrnil kot neutemeljen.

– Učinki sodelovanja tožeče stranke

- 121 Tožeča stranka v okviru prvega dela trdi, da Svet v nasprotju s členom 18 osnovne uredbe ni upošteval dejstva, da je sodelovala po svojih najboljših močeh. V zvezi s tem poudarja, da je predložila zahtevek za izvzetje in popravljeni obrazec ter da se je strinjala, da na preveritvenem obisku sprejme uslužbenca Komisije. Poleg tega naj bi se sodelovanje odvijalo v težkih okoliščinah, saj je imela tožeča stranka omejene upravne vire in ni vedela za upravne postopke Komisije.
- 122 V zvezi s tem je treba, prvič, opozoriti, da je uporaba dostopnih dejstev upravičena zlasti, če podjetje noče sodelovati ali če je predložilo napačne ali zavajajoče informacije, saj na podlagi člena 18(1), drugi stavek, osnovne uredbe naklepno ravnanje ni nujni pogoj. Koliko si je zadevna stranka prizadevala predložiti neke informacije, se namreč ne odraža nujno v kakovosti predloženih informacij in nikakor ni edini odločilen element. Če Komisija na koncu ni pridobila zahtevanih informacij, ima torej pravico uporabiti dostopna dejstva, ki se nanašajo na zahtevane informacije (sodba z dne 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet, T-409/06, ZOdl., EU:T:2010:69, točki 103 in 104).
- 123 Poleg tega je treba opozoriti tudi, da se morajo institucije Unije odločiti, ali je treba za preverjanje informacij, ki jih predloži zainteresirana stranka, te informacije potrditi s preveritvenim obiskom v prostorih te stranke ter ali se, če ena zainteresirana stranka ovira preverjanje informacij, ki jih je predložila, uporabi člen 18 osnovne uredbe in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Čeprav je zavrnitev

preveritvenega obiska v nasprotju s ciljem poštenega in vestnega sodelovanja, ki se poskuša zagotoviti s členom 18(1) osnovne uredbe, dejstvo strinjanja s preveritvenim obiskom ne more voditi do ugotovitve sodelovanja (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2011, *Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet*, T-192/08, ZOdl., EU:T:2011:619, točki 273 in 275).

- 124 V teh okoliščinah dejstvo, da je tožeča stranka predložila obrazec za izvzetje, nato popravljeno različico ter da je sprejela uslužbencev Komisije na preveritvenem obisku, ne zadostuje za ugotovitev sodelovanja ali za obveznost, da institucije Unije upoštevajo pomanjkljive informacije. Poleg tega, podatki, ki jih je v tej zadevi zahtevala Komisija, ne morejo šteti za povzročitev posebej težkega upravnega bremena. Poleg tega Svet meni, da je v prodajni službi in upravi tožeče stranke šestnajst oseb, česar slednja ne prereka.
- 125 Drugič, poudariti je treba, da člen 18(3) osnovne uredbe določa, da če informacije, ki jih je predložila zainteresirana stranka, niso povsem idealne, se te informacije kljub vsemu upoštevajo, če morebitne pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, če so informacije predložene pravočasno in so preverljive ter če je stranka delovala po svojih najboljših možnostih. Iz njegovega besedila je razvidno, da se štirje pogoji uporabljajo kumulativno. Zato dejstvo, da le eden od njih ni izpolnjen, preprečuje uporabo te določbe in torej zadevnih informacij ni mogoče upoštevati (zgoraj v točki 111 navedena sodba *Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet*, EU:T:2014:271, točka 100).
- 126 V tej zadevi, ker tožeča stranka ni predložila potrebnih informacij v smislu člena 18(1) osnovne uredbe, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da je bila res indonezijska proizvajalka ali da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe, kot je bilo ugotovljeno v točkah od 80 do 94 zgoraj, ni bilo mogoče uporabiti člena 18(3) osnovne uredbe. Poleg tega je bilo, tudi če bi predložila potrebne informacije in bi dejansko sodelovala po svojih najboljših močeh, že ugotovljeno, da predloženih informacij ni mogoče preveriti.
- 127 Prvi del drugega tožbenega razloga je torej treba zavrnil kot neutemeljen.
- Obrazložitev
- 128 Prvič, tožeča stranka meni, da bi moral Svet ločevati med sodelovanjem glede očitka sestavljanja in med sodelovanjem glede očitka pretovarjanja. Ker Svet ni podrobno navedel, ali so se predložene informacije nanašale na očitek pretovarjanja ali na očitek sestavljanja, naj izpodbijana uredba ne bi bila obrazložena.
- 129 Drugič, tožeča stranka trdi, da Svet, potem ko je zavrnil vse predložene informacije, ni pojasnil narave dostopnih dejstev v smislu člena 18(1) osnovne uredbe, na katerih je utemeljil ugotovitev obstoja izogibanja. Meni tudi, da bi moral Svet pojasniti, zakaj so bila uporabljena dostopna dejstva najboljša možna.
- 130 Spomniti je treba, da mora biti v obrazložitvi akta institucij Unije razlogovanje, ki mu je avtor akta sledil, izraženo jasno in nedvoumno, tako da se zainteresirane stranke lahko seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa in branijo svoje pravice ter da lahko sodstvo izvaja nadzor (sodba z dne 27. septembra 2005, *Common Market Fertilizers/Komisija*, T-134/03 in T-135/03, ZOdl., EU:T:2005:339, točka 156). Poleg tega je treba vprašanje, ali je obrazložitev akta v skladu z zahtevami iz člena 296 PDEU, oceniti ne le z vidika njegovega besedila, ampak tudi z vidika njegovega konteksta, in pa vseh pravnih predpisov z zadevnega področja (glej v tem smislu sodbi z dne 29. februarja 1996, *Belgija/Komisija*, C-56/93, ZOdl., EU:C:1996:64, točka 86, in z dne 27. novembra 1997, *Kaysersberg/Komisija*, T-290/94, ZOdl., EU:T:1997:186, točka 150).
- 131 V tej zadevi je Svet spoštoval ta načela iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

- 132 Prvič, glede trditve tožeče stranke, da bi moral Svet ločevati med sodelovanjem glede očitka sestavljanja in sodelovanjem glede očitka pretovarjanja, je treba spomniti, da je bilo v točki 117 zgoraj ugotovljeno, da se je preiskava nanašala na obstoj izogibanja prek Indonezije in ne na obstoj posebne oblike izogibanja. Poleg tega so bili elementi, ki jih je treba upoštevati za presojo sodelovanja, podobni glede pretovarjanja in sestavljanja. V nasprotju s trditvijo tožeče stranke torej ni bilo treba ločiti presoje sodelovanja tožeče stranke glede očitka sestavljanja in presoje sodelovanja glede očitka pretovarjanja.
- 133 Poleg tega je treba ugotoviti, da je obrazložitev, navedena v točkah od 29 do 33 obrazložitve izpodbijane uredbe, pravilno podkrepjena glede na sodno prakso, navedeno v točki 130 zgoraj.
- 134 Iz točke 29 obrazložitve izpodbijane uredbe je namreč razvidno, da je Svet menil, da podatki, ki jih je posredovala tožeča stranka, niso zanesljivi. Najprej, tožeča stranka naj ne bi hranila delovnih listov, uporabljenih pri izpolnitvi obrazca za izvzetje. V teh okoliščinah naj ne bi mogla dokazati, da so bili ti podatki pravilni. Dalje, nepravilnosti v predloženih številkah so bile ugotovljene pri izračunih, opravljenih na preveritvenem obisku na podlagi dokumentov, ki so bili dostopni v prostorih tožeče stranke. Nazadnje, preiskava je razkrila, da je bil prodajni direktor družbe hkrati zaposleni pri kitajskemu proizvajalcu koles, ki je bil glavni dobavitelj rezervnih delov za tožečo stranko.
- 135 Iz točk 30 in 31 obrazložitve izpodbijane uredbe je razvidno, da je Komisija, potem ko je tožečo stranko obvestila o svoji nameri, da ne bo upoštevala predloženih informacij, tej dala možnost, da predloži svoje pripombe. Tožeča stranka je v teh pripombah izjavila, da je sodelovala in da je predložila vse zahtevane dokumente, razen delovnih listov, ki se nikoli niso zahtevali. Svet v zvezi s tem poudarja, da se je predložitev delovnih listov zahtevala pred preverjanjem na kraju samem. Glede trditve tožeče stranke, da so bili izračuni preverjanja, opravljeni na kraju samem, napačni zaradi nepravilnih pojasnil enega delavca, Svet poudarja, da so se pojasnila zahtevala od več delavcev, ki niso mogli navesti vira števil, navedenih v obrazcu, niti kako so bile izračunane.
- 136 Svet je torej v točkah 32 in 33 obrazložitve izpodbijane uredbe ugotovil, da informacij, ki jih je poslala tožeča stranka, ni bilo mogoče upoštevati in da so ugotovitve, ki se nanašajo nanjo, temeljile na dostopnih dejstvih v skladu s členom 18 izpodbijane uredbe.
- 137 Drugič, ugotoviti je treba, da Svet v izpodbijani uredbi ni izrecno navedel, kako natančna naj bi bila dostopna dejstva.
- 138 Vendar je zlasti iz točk od 28 do 33, 45, 46, 50, 51, 55, 56, 92 in od 98 do 102 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da dostopna dejstva zajemajo vsa dejstva, ki jih je Svet uporabil za ugotovitev obstoja izogibanja tožeče stranke, to pomeni zlasti informacije, na podlagi katerih je lahko ugotovil spremembo v trgovinskih vzorcih, neobstoj verodostojne alternativne razlage in podatke iz baze Comext Eurostata, uporabljene za utemeljitev, prvič, ugotovitve oslabitve popravljalnih učinkov prvotne protidampinške dajatve in drugič, obstoja dokazov, ki kažejo na damping v zvezi s predhodno ugotovljenimi normalnimi vrednostmi. Poleg tega dostopna dejstva vsebujejo vse upoštevne elemente iz spisa, vključno s pritožbo (točke od 10 do 17 obrazložitve izpodbijane uredbe).
- 139 Tretjič, glede trditve, da bi moral Svet obrazložiti, v čem so bila uporabljena dostopna dejstva najboljša mogoča, je treba poudariti, da taka obveznost ne izhaja niti iz člena 18(1) osnovne uredbe niti iz sodne prakse. Člen 18(1) osnovne uredbe določa, da Svet lahko opre svoje ugotovitve na dostopna dejstva, če so predložena dejstva pomanjkljiva (glej točko 111 zgoraj). Ker so bila v tem primeru predložena dejstva pomanjkljiva, Svetu torej ni bilo treba obrazložiti, zakaj so bila uporabljena dostopna dejstva boljša od predloženih dejstev. Poleg tega je treba poudariti, da tožeča stranka ni trdila, da so bila druga dostopna dejstva boljša od dostopnih dejstev, ki jih je uporabil Svet. To trditev tožeče stranke je torej treba zavrniti kot neutemeljeno.
- 140 V teh okoliščinah je treba tretji del drugega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

– Upoštevanje dodatnih informacij tožeče stranke

- 141 Tožeča stranka v okviru četrtega tožbenega razloga trdi, da je Svet kršil člen 18(3) osnovne uredbe in načelo sorazmernosti s tem, da je zavrnil vse predložene podatke, ne da bi presodil, ali bi bilo nekatere informacije mogoče uporabiti v zvezi z očitkom pretovarjanja. Poudarja, da je informacije predložila pravočasno in da bi bilo mogoče te informacije glede očitka pretovarjanja brez težav preveriti.
- 142 Prvič, glede kršitve člena 18(3) osnovne uredbe je bilo v točki 125 zgoraj že opozorjeno, da uporaba navedenega člena 18(3) pomeni, da so izpolnjeni štirje kumulativni pogoji, ki se nanašajo zlasti na dejstvo, da morebitne pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev in da so predložene informacije preverljive. Vendar je bilo v tej zadevi v okviru prvega tožbenega razloga že ugotovljeno, da so bile informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolne, protislovne in nepreverljive, kar izključuje uporabo člena 18(3) osnovne uredbe, ne glede na vrsto obravnavanega izogibanja.
- 143 Očitek kršitve člena 18(3) osnovne uredbe je treba torej zavrniti kot neutemeljen.
- 144 Drugič je treba opozoriti, da je v skladu z načelom sorazmernosti zakonitost pravil Unije pogojena s tem, da so uporabljena sredstva ustrezna za doseg legitirnega cilja, ki mu sledijo zadevna pravila, in da ne presegajo tega, kar je nujno za njegovo doseg, ter da je načeloma treba, kadar obstaja možnost izbire med več ustreznimi ukrepi, uporabiti najmanj omejujoč ukrep (sodba z dne 5. junija 1996, NMB France in drugi/Komisija, T-162/94, ZOdl., EU:T:1996:71, točka 69).
- 145 Tožeča stranka v tej zadevi v bistvu meni, da je bilo nesorazmerno zavrniti vse predložene informacije, ne da bi se preverilo, ali bi bilo mogoče nekatere informacije uporabiti v zvezi z očitkom pretovarjanja.
- 146 V zvezi s tem zadostuje opozoriti, da tožeča stranka ni predložila informacij, ki bi dokazovale, da je bila res indonezijska izvoznica ali da je izpolnjevala merila iz člena 13(2) osnovne uredbe. Svet torej, ne da bi kršil načelo sorazmernosti, ni upošteval navedenih informacij.
- 147 V teh okoliščinah je treba četrti del drugega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.
- 148 Zato je treba drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitve člena 13(1) osnovne uredbe in načela enakega obravnavanja

- 149 Prvič, tožeča stranka trdi, da je Svet napačno ugotovil dejansko stanje in storil napako pri presoji s tem, da je uporabil podatke o cenah iz podatkovne baze Comext Eurostata. Tožeča stranka meni, da je bilo na vseh stopnjah pregleda protidampinških uredb, ki se nanašajo na uvoz koles in delov koles s poreklom iz Kitajske, ugotovljeno, da podatki iz baze Comext Eurostata niso bili zanesljivi in da na njihovi podlagi ni bilo mogoče opraviti odločilnih primerjav.
- 150 Drugič, Svet naj bi kršil člen 13(1) osnovne uredbe in načelo enakega obravnavanja s tem, da je izključil podatke tožeče stranke o izvoznih cenah, katerih zanesljivost je bila potrjena v uvodni izjavi 31 izpodbijane uredbe. Tožeča stranka meni, da upoštevanje podatkov sodelujočih družb izkrivlja podatke v zvezi z obstojem dampa.
- 151 Svet izpodbija trditve tožeče stranke.
- 152 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je iz člena 13(1) osnovne uredbe razvidno, da obstoj izogibanja predpostavlja obstoj dokazov o dampaingu v povezavi z normalnimi vrednostmi, ugotovljenimi med prvotno preiskavo.

- 153 Poleg tega je iz osnovne uredbe razvidno, da morajo institucije Unije izbrati najustreznejšo metodo za izračun dampinga in da ta izbira predpostavlja presojo zapletenih ekonomskih položajev (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 1992, *Minolta Camera/Svet*, C-178/87, ZOdl., EU:C:1992:112, točka 41).
- 154 V tej zadevi je treba prvič, opozoriti, da je bilo že ugotovljeno, da tožeča stranka ni sodelovala v smislu člena 18 osnovne uredbe, saj so bili podatki, ki jih je predložila, nezanesljivi in nepreverljivi.
- 155 Res je, da je iz točke 31 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da je bila uskladitev številke glede vrednosti izvozne prodaje pravilna. Vendar, kot je navedel Svet, pri čemer mu tožeča stranka ni nasprotovala, bilo mogoče uskladiti in z računovodskimi evidencami preveriti le skupno vrednost celotnega izvoza. Poleg tega so bile predložene informacije nepopolne, ker tožeča stranka nikoli ni predložila potrebnih informacij (glej v zvezi s tem zgoraj navedeni točki 85 in 114).
- 156 V teh okoliščinah, ker Svet ni imel zanesljivih podatkov o tožeči stranki in družbah, s katerimi se ni seznanil, se je bilo mogoče upravičeno opreti na dostopne podatke.
- 157 Drugič, tožeča stranka očita uporabo podatkov iz baze Comext Eurostata kot dostopnih dejstev v smislu člena 18(1) osnovne uredbe. Sklicuje se na Uredbo št. 1095/2005, Izvedbeno uredbo št. 990/2011 in Uredbo št. 502/2013, v katerih je bila izpodbijana zanesljivost teh podatkov.
- 158 V zvezi s tem, prvič, je treba poudariti, da se tri uredbe, ki jih je navedla tožeča stranka, ne nanašajo na postopke proti izogibanju. Nanašajo se na uvedbo dokončne protidampinške dajatve, preglede zaradi izteka ukrepov oziroma na vmesni pregled.
- 159 Drugič, navesti je treba, da so bile izvozne cene za proizvajalce, ki niso sodelovali, izračunane v teh treh uredbah na različne načine. V Uredbi št. 1095/2005 so se uporabili podatki sodelujočih družb, saj se podatki iz baze Comext Eurostata niso šteli za dovolj natančne v primeru popolnega pregleda ugotovitev glede dampinga in škode. Nasprotno, v Izvedbeno uredbi št. 990/2011 so se uporabili podatki iz baze Comext Eurostata, ker je sodelovalo le eno podjetje. V Uredbi št. 502/2013 so se podatki iz baze Comext Eurostata uporabili le v določeni meri, ker se za te podatke znova ni ocenilo, da so dovolj natančni za poseben primer vmesnega pregleda.
- 160 V nasprotju s trditvijo tožeče stranke, podatki iz baze Comext Eurostata torej v treh navedenih uredbah niso šteli za pomanjkljive. Poleg tega je treba poudariti, da je bil damping izračunan na različne načine glede na predmet preiskave in okoliščine primera.
- 161 Tretjič, te uredbe so se nanašale na Kitajsko in Vietnam in ne na Indonezijo. Tožeča stranka tudi ni podala nobenega dokaza, da bi bile te ugotovitve upoštevne tudi glede Indonezije.
- 162 V teh okoliščinah je treba trditve tožeče stranke v zvezi z zanesljivostjo podatkov iz baze Comext Eurostata zavrniti kot neutemeljene.
- 163 Tretjič, glede trditev v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja, tožeča stranka meni, da čeprav so podatki, ki jih je uporabil Svet, in sicer, po njenem mnenju, v glavnem podatki sodelujočih izvoznikov, dejansko dokazi dampinga, bi morala Komisija začeti protidampinško preiskavo glede drugih indonezijskih proizvajalcev, namesto da je tožečo stranko izločila kot neverjetno edino odgovorno za težave v industriji Unije.
- 164 V zvezi s tem je treba, prvič, opozoriti, da so institucije Unije ugotovile obstoj dokazov o obstoju dampinga v povezavi z normalnimi vrednostmi prodaje teh izvoznikov na njihovem notranjem trgu. Ugotovitve, navedene v izpodbijani uredbi, torej niso v ničemer kazale na potrebo po neodvisni protidampinški preiskavi, ki bi se nanašala na indonezijske proizvajalce. Poleg tega je treba prav tako opozoriti, da so sodelujoči proizvajalci, v nasprotju s tožečo stranko, lahko dokazali, da niso sodelovali pri izogibanju.

- 165 Drugič, Svet je v odgovor na pisno vprašanje Splošnega sodišča pojasnil, da sta bila obseg in vrednost izvoza sodelujočih proizvajalcev ločena od zbranih podatkov glede vseh indonezijskih izvoznikov, ki so bili dostopni v bazi podatkov Comext Eurostata. Zato Svet, v nasprotju s trditvijo tožeče stranke, ni uporabil podatkov sodelujočih proizvajalcev, da bi ugotovil, da so obstajali dokazi o obstoju dumpinga.
- 166 Glede na navedeno v točkah od 152 do 165 zgoraj je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala napačne uporabe prava ali napačne presoje Sveta ter kršitve načela enakega obravnavanja glede obstoja dokazov za obstoj dumpinga.
- 167 Zato je treba tretji tožbeni razlog v celoti zavrniti kot neutemeljen.
- 168 Glede na vse zgoraj navedeno, zlasti v točki 106 zgoraj, je treba člen 1(1) in (3) izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasiti za ničn.

Stroški

- 169 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Svet s predlogi ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.
- 170 Komisija in družba Maxcom v skladu s členom 87(4), prvi in tretji pododstavek, Poslovnika nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

razsodilo:

- 1. Člen 1(1) in (3) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelek s poreklom iz teh držav, se v delu, v katerem se nanaša na družbo Chin Haur Indonesia PT, razglasi za ničn.**
- 2. Svet Evropske unije nosi stroške družbe Chin Haur Indonesia in svoje stroške.**
- 3. Evropska komisija in družba Maxcom Ltd nosita svoje stroške.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 19. marca 2015.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Glavni protidampinški postopki in prvotne protisubvencije	2
Postopek, ki se nanaša na izogibanje	3
Izpodbijana uredba	4
Postopek in predlogi strank	5
Pravo	6
Dopustnost	6
Utemeljenost	6
Prvi tožbeni razlog: kršitve člena 13(1) in člena 18(1) osnovne uredbe	6
– Sprememba v trgovinskih vzorcih	7
– Izvedba pretovarjanja	9
Drugi tožbeni razlog: kršitve člena 18 osnovne uredbe, načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve	12
– Ugotovitev nesodelovanja	13
– Učinki sodelovanja tožeče stranke	14
– Obrazložitev	15
– Upoštevanje dodatnih informacij tožeče stranke	17
Tretji tožbeni razlog: kršitve člena 13(1) osnovne uredbe in načela enakega obravnavanja	17
Stroški	19